

SVĚT PSŮ

Cena 49 Kč, pro předplatitele 43 Kč

Svět psů

4/20
Ročník X

Bullové
v praxi

Běháme
na jaře

Co to je
hoopers?

Ochrnutý
pes může
znovu
chodit

Zvykání
na cizí psy

CHODSKÝ PES

Inzerce pro předplatitele **ZDARMA!**

Moderní průvodce světem psů

Cena 49 Kč, Slovensko: cena 2,69 €

Obsah

◆ Štěně chodského psa Tixie Bryvilsár, foto Martina Vorlíčková

12

Zajímavosti z psího světa	06
Zdraví:	
Nechtění hosté	08
Portrét plemene:	
Chodský pes: Národní poklad	12
Psi v práci:	
Projekt Pátrač	22
Aktuálně:	
Kynolog roku 2018	24
Psí sporty:	
Canicross: Nepokazit začátek!	26
Výchova a výcvik:	
Máme doma bull & teriéra: Bullové v praxi	30
Nové knihy: PSI příruční atlas	34
Psi proti zločinu: Pod vlivem drog	36
Výcvik:	
Nejčastější problémy: Zvykání na cizí psy	40
Fyzioterapie:	
Ochrnutý pes	42
Psí sporty:	
Hoopers – sport pro všechny	46
Pes mého života: Pan Albatros	48
Výživa:	
Tuk – přítel, nebo zabiják?	50
Fototéma: Co na sebe? – psí oblečky a doplňky	54
Život se štěnětem:	
První veřejné vystoupení	56
Z cest:	
Jací jsou? – pár postřehů z německých cyklostezek	58
Kam za psy	64

TEXT: Mgr. Lea Smrčková
Redaktorka Světa psů

„S člověkem spolupracuje rád a s chutí, ale práci si nevynucuje za každou cenu.“

Chodský pes: Národní poklad

Českých národních plemen máme hned šest. Dvě z nich jsou dokonce mezinárodně uznaná. Žádné však neprodělává tak bouřlivý rozvoj jako plemeno, které před svým uznáním teprve stojí: chodský pes.

Právě jemu se totiž podařilo obdivuhodně strefit do ducha doby, která přeje psům spíše přírodního vzhledu, ani moc velkým, ani moc malým, sportovně zaměřeným, nenáročným a univerzálním. Tím vším chodský pes je, oproti módním border koliím a australským ovčákům s ním však bývá snazší pořízení. Je podobně inteligentní, ale málokdy projevuje sklony k hyperaktivitě, k obsesivnímu chování či příznaky přecitlivělosti na různé podněty (hluk, světlo aj.), jaké se občas vyskytují u dvou

• Je to středně velký ovčák obdélníkového rámce

jmenovaných ovčáckých plemen. S člověkem spolupracuje rád a s chutí, ale

práci si nevynucuje za každou cenu, není jí posedlý, když to nevyjde, nic se neděje. Někdy

bývá laiky zaměňován za německého ovčáka, s kterým sice má leccos společného - nejen co se týče vzhledu, ale mj. i univerzálnost použití, učenlivost a odolnost -, ale také se od něj v mnohém liší. Je výrazně menší a lehčí, tudíž také méně silný, povahově nebývá tak tvrdý, razantní a nekompromisní. Díky celkově nízké hladině agresivity je snadněji ovladatelný a vhodný i pro poučené laiky, starší děti či fyzicky zdatné seniory.

BONUS NAVÍC

A k tomu všemu má navíc

• Hravost chodáčky neopouští, ani když odrostou dětským střevočkům

Největší přání Ing. Findejse... – Jana Kudrnáčová, CHS Bryvilsár

Letos v červenci to bude už 29 let od doby, co se v Brně konala Světová výstava psů. (Zde musím zmínit ohromný úspěch české kynologie, a to že je nám opět svěřeno pořadatelsví světové výstavy psů, takže po 31 letech opět

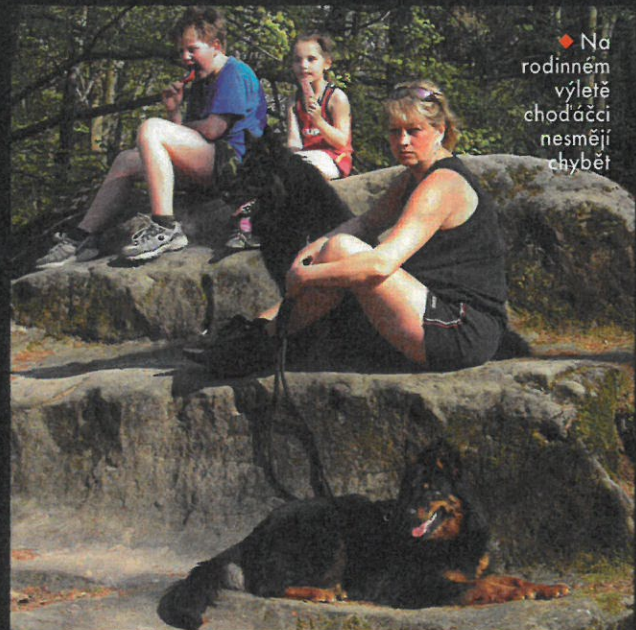
♦ S Ing. Janem Findejsem, otcem plemene

přivítáme v Brně vystavovatele z celého světa, bude to 2.–5. září 2021!) Ale nyní zpět o těch téměř 30 let. V té době jsem měla německé ovčáky a věnovala jsem se všestrannému výcviku. Jako pejskaři jsme navštěvovali různé akce, a tak jsem nemohla chybět ani na naší, výše zmíněné Světové výstavě psů v Brně 1990. V podloubí jednoho pavilonu byla předváděčka chodských psů. Malý chlupatý ovčák s jiskrou v oku mi naprosto učaroval. Začala jsem shánět informace, kontakty a jela se podívat do Prostějova na psy z prvních registrovaných vrhů chodského psa. Vidět Bena a Cara na Barance, Asana na Bylinkách nemohlo skončit jinak, než že budu mít chodského psa! Seznámila jsem se s Ing. Janem Findejsem, který je „otcem“

našich chodáků. Nebýt této kynologické osobnosti, tak by stovky a v současnosti tisíce majitelů chodských psů u nás a v zahraničí neměly to štěstí radovat se ze soužití s tímto úžasným plemenem. Od Ing. Findejse jsem se hodně naučila, jeho znalosti a mé nadšení byly dobrým startem k naší spolupráci. Vždy jsem měla pana Findejse v úctě, jeho snažení, láska k „jeho“ plemenům, trpělivost, snaha o dobré vztahy, to vše bylo pro mě velmi motivující. Byli jsme spolu v několika televizních pořadech (Receptář Přemka Podlahy, pořad Honzy Musíla, soutěžní pořad na Primě atd.), a jako kdyby to bylo dnes, pamatuji si, jak před začátkem natáčení nám bylo řečeno, že máme 20 minut, a jak Ing. Findejs oponoval, že „... to je ale málo...“, že je toho hodně, co potřebujeme divákům říci...“ Velmi jsem si také vážila jeho manželky, která byla mnohdy na druhé straně telefonní linky. Postupem času dbala zejména o jeho klid. Byla velmi ráda, když jsme se s panem Findejsem dohodli, že klub „povedu“ já, a pro mě byla velká čest, že mi tímto vyjádřil svou důvěru. Říkal, že ví, že já nedovolím, aby se náš chodský pes dostal někam, kam si to on nepřál. A věřte, že já ten závazek brala a stále beru velmi vážně. Letos to bude již 13 let, co Jan Findejs zemřel, a já věřím, že shora vidí, že může být právem hrdý na svého chodského psa. Nejen že se chodský pes těší obrovské oblibě mezi řadou kynologů, má také nemalé úspěchy ve sportovní kynologii, dělá společnost a radost svým majitelům všech věkových

kategorií, tak jako si Jan Findejs přál. Náš klub má poslední tři roky mezi 600 až 700 členy, a řadí se tak mezi nejpočetnější chovatelské kluby české kynologie. I při takovém počtu mezi námi panuje kamarádství, vzájemná pomoc, kolegalita. Jsme dobrý a jednotný tým, a tak si říkám, že modelujeme chování našich chodských psů. Snad bude naplněno i to největší přání Ing. Findejse, a to že náš chodský pes bude uznán Mezinárodní kynologickou federací FCI. Od podání žádosti uběhlo již několik let, odvedlo se mnoho práce a snad se blížíme ke zdárnému konci tohoto procesu. Letos v dubnu bude

Mám archivní materiály a korespondenci, stále střežím obsáhlé dopisy od Ing. Findejse psané na psacím stroji a velmi ráda bych zde uvedla slova, která Jan Findejs psal pro první vydání našeho klubového zpravodaje. Byla to jedna stránka A4 pod názvem „Několik slov úvodem“ a já si zde dovoluji uvést poslední větu – jeho slova, jež byla určena členům našeho nově vzniklého klubu. „Bude jistě pro nás, kteří se podílíme na založení a rozvoji chodského psa, chovatelskou ctí, až chodský pes, za jehož charakteristiku se rozhodně nemusíme stydět, ponese ve svých rodokmenech znak FCI. K tomuto cíli musíme mít

♦ Na rodinném výletě chodáček nesmějí chybět

60 jedinců našeho plemene předvedeno před zástupci komisí FCI a věříme v jejich kladné doporučení pro hlasování o jeho prozatímním uznání od FCI.

pevnou vůli, odhodlání a pevnou víru, že náš vytoužený cíl, který je spojen s úctou ke statečnosti a národní hrdosti Chodů, bude korunován úspěchem...”

ještě jeden bonus: je NÁŠ. Navazuje na legendární psy starých Chodů, a i když jeho často zdůrazňovaná spojitost s kresbami Mikoláše Alše a knihami Aloise Jiráska je spíše rázu symbolického a inspirativního, je nesporné, že malí ovčáci tohoto typu na našem území žili po staletí. Skutečné plemeno z nich však udělal až legendární český kynolog Jan Findejs, který si vzal do hlavy, že se pokusí psa

spjatého s českými mýty a dějinami vzkřísit a uvést do života. V žádném případě nechtěl postupovat tak, že by k cíli dospěl křížením již známých plemen, protože tím by se v jeho očích „narušila vazba regenerovaného plemene k jeho historii“. Začal vytvořením předběžného standardu a zveřejněním výzvy v kynologickém tisku, aby se přihlásili lidé, kteří snad mají

♦ Asta na Barance z prvního registrovaného vrhu chodského psa

Priority: zdraví a dlouhověkost – Lenka Metelková, CHS z Dašického zátiší, ww.izis.estranky.cz

Moji generaci ovlivnil seriál Čtyři z tanku a pes. Přesto našimi prvními psy byli příslušníci mollosů. Zároveň jsem se však zajímala i o „českou kynologii“ a mezi českými plemeny mne jednoznačně přitahoval pro mne tehdy „jen středně velký“ příslušník ovčáckých plemen – chodský pes. Nejdříve jsem plemeno sledovala zpovzdálí. Pak k nám přišla fenka Chella Prima Nova. Svou povahou si získala nejen nás, ale okouzila i naše blízké. Ukázala se z našich psů jednoznačně nejhodnějším parťákem k malým dětem. Naše album obsahuje fotografie dokumentující toleranci a trpělivost chodských psů vůči tehdy malým synům. Chodským psům jsem propadla a časem se stali jediným plemenem našeho domova. Jsou skvělými rodinnými psy s vlohami pro různé sporty. Motivací je mnohdy pouze odměna formou hry. Často mám pocit, že jejich smyslem života je opravdu zavděčit se svému člověku a užívat si jeho náklonnost. V roce 1996 jsem se zařadila (s manželovou podporou) mezi chovatele chodských psů prvním vrhem Chelly, jehož otcem byl Gedy na Barance. Toto spojení jsme opakovali a majiteli velmi nadějného psa Bleska se stali moji rodiče. Díky tomu byl tento zcela typický jedinec uchovněn, a mohl tak přispět k dalšímu rozvoji plemene. JCh. Blesk měl kromě vynikajícího exteriéru při ideální výšce i sebevědomou, vyrovnanou povahu, temperament a DKK 0/0.

Posléze jsme si přivezli Britu a Bessy ze Zelených luhů, a když fenky dospěly, tak ze spojení pohodové, klidné Brity s Bleskem (oba se dožili vysokého věku) jsme si nechali fenku VCh. Cheenu

přínosný, krevně zajímavý. Naše chovné fenky mívají více než jenom jedno povinné zdravotní vyšetření DKK (a stejně tak vybírám i otce.) Při krytí jsou vstřícné, jsou plodné, mléčné, mají

zátiší. Zkrátka se snažím, aby majitelům dělaly naše odchovy dlouho společnost a radost. Odměnou je, že se nám majitelé vrací a jsou se mnou v kontaktu. Vše výše uvedené s sebou přináší to, že mým nárokům odpovídá jen poměrně velmi malý počet potenciálních partnerů ke každému z našich psích děvčat. Plemeno sleduji jako celek, jak se vyvíjí. Dříve jsem, oproti ideálu standardu, viděla mnoho jedinců s více rozšířenými neuzavřenými znaky a na horní hranici výšky. Dnes zase vidám více jedinců až příliš tmavých, se špatně vyjádřenými znaky, a s černou barvou i na tlapkách. Dále hodně jedinců je celkově užších, s lehčí kostrou a s delšími, užšími hlavami. Často v kombinaci s dlouhým, nebo celkově velkým uchem. Nemohu se ztotožnit s tím, pokud takový jedinec dostane výbornou, protože pěkně běhá (přestože je pravdou, že pro některé sporty je lehčí kostra výhodou). Přejí chodským psům jako plemeni pro jeho další rozvoj zodpovědné chovatele s citem pro chov. A přeji mu do budoucna majitele psů, kteří si uvědomují, že plemeno potřebuje „krevně širokou základnu“, a pokud si kupují perspektivního pejska, měli by si ho pořizovat už s předsevzetím, že pojedou na svod a pak na rentgen kyčlí, a pokud toto vše dobře dopadne, tak že už udělají zbývající dva kroky (výstava a bonitace) k rozšíření chovné základny o jejich přítele. Protože jde o „naše“ plemeno.

♦ Lenka Metelková chodským psům dávno propadla

z Dašického zátiší. Ta se nyní ve svých 14 letech stále těší z naší společnosti a ze společnosti dalších 3 generací svých dospělých potomků. A my se zase těšíme z toho, že byla celý život zdravá. Pro podporu jí pouze přidávám doplňky na klouby. Mnozí z jejích potomků získali nějaké ty šampionáty, a čeho si cením z výstavních úspěchů nejvíce, jsou vítězství na klubových a speciálních výstavách plemene. V chovu se především snažím, aby u našich odchovů byl předpoklad pro dobré zdraví a dlouhověkost. Důsledně proto hlídám, aby se nespojovali jedinci, v jejichž rodinách se například vyskytlo stejné onemocnění, které může být geneticky podmíněné. Snažím se, aby každý náš odchov byl pro plemeno

bezproblémové a rychlé porody, jsou výborné matky. Toto mi připadá trochu opomíjené, ale přitom velmi důležité hledisko. V současné době také například hlídám, aby minimálně jeden z rodičů měl genetické vyšetření na degenerativní myelopatii s výsledkem G/G. Dále aby spojení mělo co nejnižší stupeň příbuzenské plemenitby. Ve druhé řadě se snažím, aby naše šitěná měla vyrovnané povahy, a vítám i předpoklad pro ochotu pracovat nebo sportovat. Nemohu zde vypočítávat všechny sportovní a pracovní úspěchy našich odchovů, ale chci zmínit alespoň 2 vynikající pracovní psy – Ch. Gara (IPO3, ZVV2, FPr3) a Ozzyho (ZVV3, FPr3, Mistr ČR mládeže, atest na vyhledávání OPL) z Dašického

Život s nimi je prostě super! – Ivana Soldánová, hlavní poradkyně chovu

Já jsem si chodského psa nevybrala, to on si vybral mě :-). Měla jsem to štěstí, že jsem u chodského psa v podstatě od počátku chovu. Při skládání zkoušky ZM se svým prvním psem s PP dalmatínem Clarkem ze Zámku Světlova jsem se seznámila s Astou na Barance – fenkou z prvního vrhu CHP, která mě okouzila svou milou, kontaktní povahou, výbornou poslušností, vztahem k psodovci a líbivým exteriérem.

Jejím majitelem a chovatelem byl Leopold Hykel, který se stal poradcem chovu, a já jsem mu začala pomáhat. Když už jsem pracovala pro klub, bylo jasné, že chodský pes bude i u nás doma. Chodáčky jsou od té doby se

mnou stále, už téměř 30 let. Pro první fenku Arettu u Panáka jsem si jela až na Šumavu a odchovala na ní svůj první vrh, pak byla Arka z Lepých lesů, Cassidy Daraskár a v současné době jsou členkami naší smečky třináctiletá Cathy Krosandra a její dcery, desítiletá Ebony Calamity Jane a devítiletá Forever Calamity Jane. Chodský pes je pro mě prostě to nej plemeno – učenlivý, s klidnou povahou, snášenlivý a kontaktní, má ideální střední velikost, je nenáročný, přizpůsobivý, všestranný, pohodový i temperamentní, úžasný rodinný pes. Život s ním je prostě super! A jak se říká, jaký pán, takový pes a obráceně jaký pes, takový pán – i lidé okolo

chodáčeků jsou prima parta. Náš klub má v současné době více než 600 členů, od počátku chovu přišlo na svět již více než 7000 jedinců, ročně je zapisováno kolem 450 štěňat. Mám velkou radost, že se naše národní plemeno chodský pes těší tak velké oblibě mezi majiteli u nás i v zahraničí. Každý rok pořádáme dvě klubové a jednu speciální výstavu, kterých se běžně účastní přes sto vystavovaných jedinců, svody a bonitace, výcvikové víkendy a soutěž o Kozinův pohár. Dlouholetou tradicí je týdenní akce KPCHP – společná dovolená majitelů a přátel chodáčeků. Veškeré informace o plemeni a akcích klubu jsou prezentovány na našich

webových stránek
www.kpchp.org

doma jedince podobajícího se psům na starých obrázcích, včetně zdůraznění jejich odlišnosti od německého i dalších ovčáků.

A neuvěřitelné se stalo skutečností: taková jedinci se opravdu našli! V Prostějově fenka Dixi V. Ježka a v Otaslavicích Bessy

L. Hykela, později se podařilo najít ještě typově odpovídajícího psa Bleska. Z jejich spojení se v chovatelské stanici Na Barance roku 1985 posledně jmenovaného narodilo šest štěňat, v zásadě odpovídajících vytyčeným představám. V dalším chovu

byla pozornost věnována posilování typických znaků, odlišujících chodského psa od podobných ovčákových plemen. Šlo především o ideální střední velikost, sytý pigment, typické rozložení znaků, kompaktní tělo, krátké vzprímené uši otočené dopředu, bohatou hřívu

a celkově elegantní linie těla. Chov se zdárně rozvíjel a zájemců o chodského psa přibývalo. Momentálně je chovná základna tak široká

♦ Fenky chodáčeků bývají vynikající matky

♦ Překážka? Žádný problém!

a vyrovnaná, že mezinárodnímu uznání plemene snad už nestojí nic v cestě. A mohlo by k němu dojít v brzké době, jak o to čeští příznivci plemene dlouhodobě usilují. Je potěšitelné, že chodští psi dnes mají silné zastoupení i v zahraničí, mají své příznivce (a někde dokonce i kluby) ve Švédsku, Norsku a dalších skandinávských zemích, dále také v Holandsku, v Německu i jinde v Evropě. Zájem o ně trvale stoupá, a tak naši chovatelé mají podporu pro prosazení mezinárodního uznání plemene i v cizině.

GAUČ MU NESTAČÍ
Přes všechna ta slova

Krásných 13 let – Marie Trauškeová, CHS Preberry, www.preberry.cz

S chodskými psy žije naše rodina už krásných 13 let. Když jsme si vybírali plemeno, hledali jsme psa střední výšky, který by byl skladný, nenáročný a dobře ovladatelný, aby ho dokázal vychovat i začátečník. Chodský pes to splňoval, a navíc se nám zalíbil i vzhledově, a to především jeho bystrý výraz, hustá srst, milý pohled a téměř stále vychechtaná tlamička. Nyní máme celkem tři fenky. Chodák nás v ničem nezklamal, je to přesně takový pes, jakého jsme chtěli. Naše fenky jsou velmi empatické, mají rády ostatní lidi i malé děti, ke kterým jsou velmi jemné a opatrné. Také jsou úžasně přizpůsobivé, když je moc práce, dokážou prospat hodiny, ale jakmile máme volnou chvíli, jsou vždy připraveny podniknout s námi jakoukoli akci. Za tu dobu, co nám obohacují život, jsme vyzkoušeli i řadu psích sportů. Cokoli jsem s nimi podnikala, ať už to bylo agility, dogdancing, dogfrisbee, dog puller, mantrailing, obediencce,

klasická poslušnost, dogtrekking nebo coursing, do všeho šly s velkou chutí. Skvěle vyvinutý čich předurčuje chodské psy i k pachovým pracím (moje fena má zkoušku StPr3 a mezi

i canisterapii, a to jak u seniorů, tak u dětí s postižením. Velkou výhodou chodského psa je jeho vysoká inteligence a učenlivost. Co se jednou naučí, pamatuje si celý život a nemusí se to s ním stále

to náš národní poklad, s čímž zcela souhlasím. Samozřejmě ale vždy záleží na tom, komu se pes dostane do ruky, z jakého je spojení a jak si člověk „svého poklada“ vychová.

Chodští psi jsou vitální do vysokého věku (ještě v necelých 11 letech moje fena získala 4. místo na mistrovství světa dog puller a také reprezentovala ČR na mistrovství Evropy v dogdancingu, které se konalo ve Švýcarsku). Pro svého majitele se dokážou opravdu přetřhnout. Hodí se spíše pro aktivní majitele, kteří jim dopřejí alespoň jednu dlouhou procházku denně. Velmi rádi aportují, plavou a běhají. Jsou skvělými parťáky na dlouhé výlety. Musím říci, že kromě psů se mi u tohoto plemene líbí i komunita lidí kolem nich. Společná setkání na výletech, kde se pustí třeba 30 psů navolno a žádný se nepere, nebo na klubových výstavách jsou vždy příjemným zážitkem. Doufám, že to tak vydrží ještě dlouho.

♦ Marie Trauškeová a její chodsko-velšská smečka

chodáky je i pes, který se profesionálně věnuje hledání omamných látek, v zahraničí je hned několik chodských záchranářů). Díky výborné povaze jsme se s první fenkou dlouhá léta věnovali

opakovat. Jejich lehká kostra a mrštnost jsou při sportování velkým kladem.

Naše fenky plní sto procentně jak roli rodinných psů, tak i psů sportovních. Často se o chodském psu říká, že je

♦ Bystrý výraz prozrazuje energickou, vnímavou povahu

Portrét plemene

Oči: Středně velké, mandlového tvaru, mírně šikmo posazené.

Uši: Krátké, vzpřímené, dopředu otočené a vysoko nasazené.

Hlava: Úměrná velikosti těla a ušlechtilá. Nesmí působit masivně ani příliš jemně. Charakteristický jedinečný vzhled hlavy podmiňuje správné nasazení a nesení uší, jejich velikost, tvar a dlouhé osrstění. Čenichová partie je mírně kratší než mozkovna, od níž je oddělena širokým čelním sklonem. Nosní hřbet se směrem k čenichu klínovitě zužuje.

Hrudník: V průřezu oválného tvaru, jeho horní okraj je tupý, spodní zašpičatělý. Sahá po úroveň lokte. Žebra jsou mírně klenutá, ne však sudovitá.

Velikost: Výška v kohoutku 52–55 cm u psa, 49–52 cm u feny. Toleruje se maximální možná odchylka + - 2 cm. Hmotnost 18–25 kg.

Krk: Ladně nesený a utvářený, delší, velmi pružný. Směrem k plecím se mírně rozšiřuje. Linie krku svírá s horizontální rovinou úhel 45°. Krk je pokrytý hustou dlouhou srstí.

Standard krátce

Plemeno: Chodský pes

Země původu: Česká republika

Charakteristika: Středně velký pes ovčáckého typu s obdélníkovým rámcem těla. Má dlouhou srst s bohatou podsadou, která ho činí odolným vůči povětrnostním vlivům. Vyniká harmonickou stavbou těla. Všechny tělesné partie jsou sladěny tak, že jako celek působí kompaktně a ladně. Jeho pohyb je lehký a volný. Vyznačuje se temperamentní povahou bez známek nervozity. Temperamentní pes rychlých, ne však překotných reakcí. Lehce učenlivý, pozorný, dobře ovladatelný, poddajný. Je skromný, nenáročný a houževnatý.

Kontakt: Klub přátel chodského psa, www.kpchp.org

Srst: Kromě obličejové části hlavy, hrotu ušních boltců a přední strany obou párů končetin, kde je srst krátká a hladká, pokrývá tělo lesklá, dlouhá, hustá, tvrdší srst. Její délka se pohybuje od 5 do 12 cm. Má být rovná nebo jen lehce zvinaná, na krku a hrudi mírně otevřená, jinak přilehlá.

o nekomplikovanosti chodského psa, o tom, jak je přizpůsobivý a otužilý a jak snadné pořízení s ním je, stále nesmíme zapomenout, že to je svým původem i současným

zařazením pracovní plemeno - energické, rychlé, pohyblivé a silné. Určitě je zapotřebí mu v mládí poskytnout solidní základní výchovu, nezkušení by se měli obrátit o pomoc

na dobrou psí školu nebo kynologické cvičiště. I když spousta choďáků žije poklidným životem rodinného psa a spokojí se s vycházkami, hrou s dětmi a účastí na

životě svých pánů, ideální je aktivnější majitel, který psu umožní rozvíjet jeho potenciál. Chodští psi často vynikají v pachových pracích, jejich rychlost a obratnost jim

Hřbet: Rovný, pevný, nepřilíš dlouhý, v kohoutku lehce vyvýšený.

Barva: Černá až kovově černá se sytějšími žlutými znaky typu „black and tan“. Čím jsou znaky sytější, tím lépe. Jiné zbarvení srsti než černé se znaky je nepřípustné.

Zád: Začíná ve stejné výši se hřbetem a v mírně svažité linii, bez přechodu směřuje k ocasu.

Ocas: V klidu a v pohybu je volně spuštěný v lehkém oblouku, při vzrušení zvednutý po úroveň hřbetu. Je bohatě osrstěný a dosahuje k hleznu.

♦ Hry jsou důležité pro všechna štěňata

♦ Roztomilosti, tvé jméno je chodčák. Kdo by odolal?

umožňuje uplatnit se ve všech psích sportech a nízká míra agresivity spolu s vyrovnanou povahou zase jsou dobrými předpoklady pro uplatnění v pomáhajících profesích - při

canisterapii i záchranářině. Že chodský pes není německý ovčák, se pozná i při výcviku a při práci. Je citlivější, nesnáší tvrdý přístup nebo hrubé zacházení. Není tak

Na každém kroku se mnou – Hana Görnerová, www.rosawhite.estranky.cz

S chodským psem jsem se setkala poprvé u známých, kde měli jako parťáka ke koním a rodině velkého černého chlupatého psa se skvělou povahou. Prostudovala jsem si informace o plemeni a už zbývalo jen si vyhlédnout to správné štěňátko. Po pár měsících marného hledání papírového štěněte jsme si v roce 2002 dovezli fenečku chodského psa a pojmenovali ji Gina. Byla to skvělá typická představitelka chodského psa. Dáma, výborná vychovatelka a rodinná společnice, která nám ve 13 letech pokojně usnula na zahradě. V roce 2010 jsme si dovezli druhou holčičku chodáka, tentokrát už s PP, Ariel od Sázavského splavu, domácí Bony,

s plány znovu oprášit naši chovatelskou stanici Rosa white. Štěstěna stála při nás a máme krásnou, zdravou a povahově výbornou fenu, která nám nikde nedělá ostudu. Bony je již hrdou matkou i babičkou a její děti dělají radost v mnoha rodinách v ČR i v zahraničí. Ukázala nám svět přátel chodského psa, výstavy a s ní pronikáme i do psích sportů. Aktuálně nám dělá radost smečka tří chodáček. Bony, její dcera Brienne, domácí Ria, a její dcera Džina, tedy tři generace. Každá je jedinečná a všechny jsou skvělé. Chodský pes mi naprosto vyhovuje pro výcvik, ale hlavně pro běžný život, doprovází mě na každém kroku.

sebevědomý a razantní, i proto bývá při obranách méně úspěšný než německý ovčák. Zato má výborné vlohy pro stopy a ani poslušnost u něj nebývá problém. Oproti německému ovčákovi si s ním snáze poradí i méně zkušený

◆ Chodák a dogfrisbee? Pro

nebo fyzicky zdatný člověk. S tím, jak u nás roste zájem „se psem něco dělat“, roste i počet chodáků se složenými zkouškami.

Chodáček je nejspokojenější v domě se zahradou, mimo jiné je přirozeným hlídačem, ale bez problémů může žít i v bytě, jen se mu jeho majitel musí o něco více věnovat. ■

◆ Miluje pohyb, miluje vodu, miluje každou aktivitu

DOPŘEJTE MU VOLNOST
A SOBĚ KLID

ELEKTRONICKÝ OHRADNÍK

Udržuje domácí zvířata
v bezpečí a zároveň
jim umožňuje svobodu na
zkoumání okolí.

Kvalita od amerického výrobce
s 3-letou zárukou.

www.pet-park.cz

4190^{Kč}

▲ INZERCÍ

Naše chodské lásky – Jana Zajícová, CHS Zlatý Klondike

Jsem velmi hrdá a šťastná, že jsem se stala majitelkou a chovatelkou tak úžasného, milého a veselého psa, jako je chodák. I když naše první fenečka k nám do stanice přišla za smutných okolností, jsem za ni nesmírně vděčná. Před čtyřmi roky jsme se ujali Suninky z Dašického zátíší, když jí zemřela panička, a Sunny nás za odměnu obdařila svojí láskou, bezprostředností a živelností. A mimo jiné i dvěma krásnými kluky. I když máme doma ještě tibetské dogy a australačku, zapadla do smečky naprosto skvěle. Náš život i život našich „holek“ se rázem změnil v nepřetržitě akční hry. Chodského psa jsme samozřejmě znali z dob, kdy pan Findejs začal s jeho revitalizací, ale netušili jsme, že bude součástí našeho poklidného pejskařského života. Pro ten neutuchající temperament, živelnost a jiskřící očička jsem neodolala a Suninku jsem

naposledy nakryla. Doma jsem si nechala princeznu a čertíka v jednom,

fenečku Aryi Zlatý Klondike. Chodák, to není jen pes. Je to živel, který s vámi bude chodit

na procházky i polehávat na gauči. Není pro něj problém odlítat 20 km, trávit celý den v lese nebo na loukách, proleze s vámi hory, stane se z něj vodák, jen protože vás miluje a chce být s vámi. Jsou zde chodáčkáři, kteří aktivně a velmi úspěšně bodují na poli sportovní kynologie, agility nebo dogdancingu. Náš odchov se uplatnil také v canisterapii. Já sice s naší Ájou taky cvičím, ale jen pro radost a pro její zabavení. Spíše jezdíme na výlety, má velmi slušně našlápnutou výstavní kariéru a snad i chovatelskou.

Chodák je zkrátka fajn plemeno, které miluje děti, ostatní domácí mazlíčky a svoji rodinu. Může s vámi cvičit, tančit, bude závodit jak o život, bude vás ochraňovat a hlídat, nosit míčky, klacíčky, bude vám parťákem na cestách. Jeho jemnost a cit pomáhá léčit, rozveselit. Temperamentem vám možná vyrazí dech nebo vás umožří, ale přesto ho budete milovat.

♦ Jana Zajícová
a její chodské holky